Obsah

Úvod, horoskopy..... 3
Soutěžili jsme 4
Krajské kolo olympiády v ČJ..... 6
Protidrogový vlak.....7
Výlet do Radeburgu..... ..8
Zápis do 1. tříd..... 11
Noční zalíbení.....12
Babička 14
Život se psem..... 15
Země příběhů..... 16
Poznáš svého učitele.....17
Módní policie..... 18
IQ testík.....19
Vtipy.....20
Obrázky z 3. C.....21

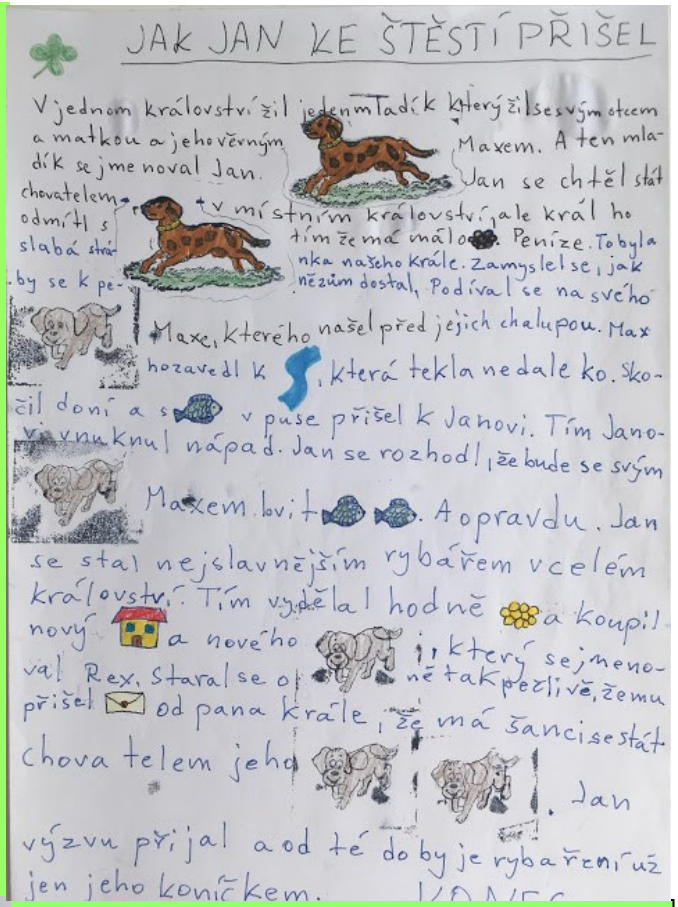
JAK JAN KE ŠTĚSTÍ PŘIŠEL

V jednom království žil jedenáctiletý kluk s jmenem Tadík který žil se svým otcem a matkou a jeho věrným Maxem. A ten mladík se jmenoval Jan. Jan se chtěl stát chovatelem v místním království, ale král ho odmítl s tím že má málo peníze. To byla slabá stránka našeho krále. Zamyslel se, jak by se k penězům dostal. Podíval se na svého Maxe, kterého našel před jejich chalupou. Max hozavedl k řece, která tekla nedaleko. Skočil do ní a s rybou v puse přišel k Janovi. Tím Janovi vnuknul nápad. Jan se rozhodl, že bude se svým Maxem lovit ryby. A opravdu. Jan se stal nejslavnějším rybářem v celém království. Tím vydělal hodně peněz a koupil nový dům a nového psa, který se jmenoval Rex. Staral se o něj tak pečlivě, že mu přišel dopis od pana krále, že má šanci se stát chovatelem jeho koní. Jan výzvu přijal a od té doby je rybářem, už jen jeho koníčkem. KONEC

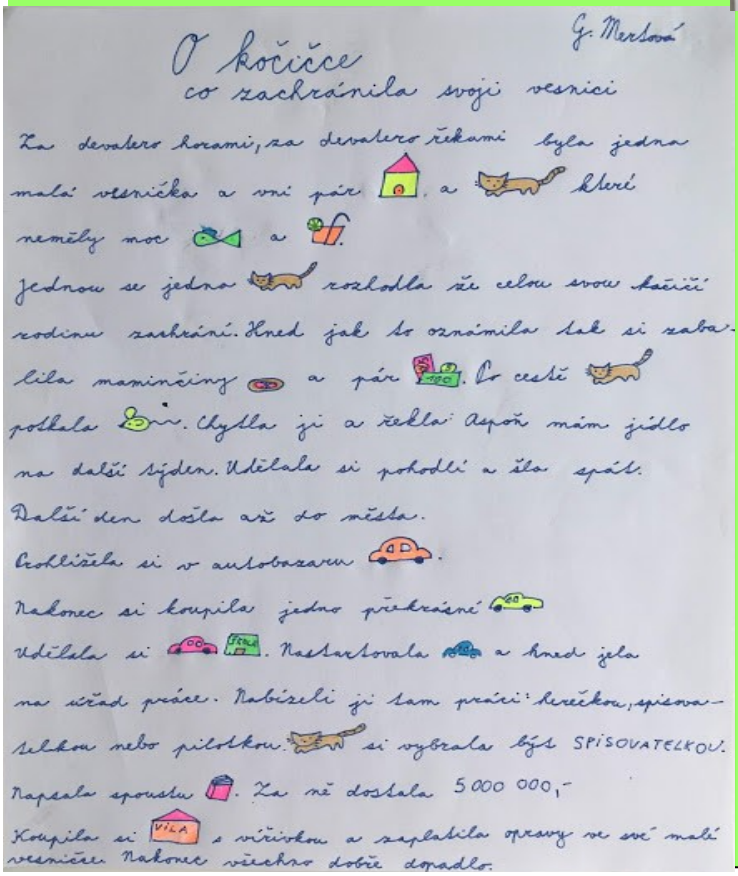
O kočičce
co zachránila svoji vesnici

G. Merková

Za devatero horami, za devatero řekami byla jedna malá vesnička a v ní pár domů a koček které neměly moc ryb a ptáků.
Jednou se jedna kočka rozhodla že celou svou kočičí rodinu zachrání. Hned jak to oznámila tak si zabalila maminčiny boty a pár peněz. Po cestě potkala myš. Chytla ji a řekla: Aspoň mám jídlo na další týden. Udělala si pohodlí a šla spát.
Další den došla až do města.
Podívala se v autobazaru.
Nakonec si koupila jedno překrásné auto.
Udělala si kancelář. Nastartovala auto a hned jela na úřad práce. Nabízeli jí tam práci: kuřečka, spisovatelka nebo pilotka. Kočka si vybrala být SPISOVATELKOU.
Napsala spoustu knih. Za ně dostala 5 000 000,-
Koupila si VILA s vířivkou a zaplatila opravy ve své malé vesničce. Nakonec všechno dobře dopadlo.

Tamtam

Vydává: ZŠ TGM Frýdlant nad Ostravicí

www.zsfrydlantno.cz/skolni-casopis/

email: tamtam.casopis@seznam.cz

Tisk: AMOS repro, spol. s r. o.

Šéfredaktorka: Mgr. Lenka Ševčíková

Redaktoři: Z. Dudková, V. Závodná, A. Březinová, D. Horák, G. Mertová, E. Pekárková, E. Pepe

Odborná spolupráce: Mgr. Iva Šlesingerová

ÚVOD

Cítíte to? My ano! Těšíte se? My ano! Blíží se to? Ano! Ještě týden? Ano! Už víte? Prázdniny! A abychom vám zbytek času ve škole zpříjemnili, připravili jsme nové, pro tento rok poslední číslo Tamtamu.

Na co se můžeš těšit, případně si dát pozor o prázdninách? Hledej své znamení v prázdninovém horoskopu.

Býk - dávej si pozor na slunce a nos pokrývku hlavy, ať nedostaneš úpal

Váhy - doporučujeme: nechoď do vysoké trávy, číhá tam na tebe hmyz

Rak - býváš často alergik, dávej pozor na pyl

Střelec - jsi dobrý sportovec, ale bacha, ať se nezraníš

Kozoroh - Kozorozi, neproseďte celé léto u počítače, buď s kamarády nebo si zajezdi na kole

Beran - chudáku, ty by ses měl v létě učit, ať máš lepší známky

Panna - rozvíjej a podporuj v létě svůj talent

Štír - odpočiň si od veškeré práce a jeď na dovolenou

Lev - zapracuj na svém opoždění

Vodnář a Ryby - tato dvě znamení bývají většinou introvertní, takže se odvaž a užij si léto na plné pecky

Blíženci - milujete kolektiv, doporučujeme se zúčastnit letního tábora

Tamtam pro vás v tomto roce připravovali Dominik Horák, Ema Pekárková, Gabka Mertová, Bety Březinová, Ela Pepe (všichni z 5. C), Zuzka Dudková z 6. B a Verča Závodná z 8. C

Soutěžili jsme...

Přehazovaná - okrskové kolo (duben)
Dívky 6. ročník, 2. místo - ZŠ T.G.M.
Anastázie Siladi, Anna Sližová, Markéta Hlostová (6.A), Lukia Kratochvílová (6.B), Lucie Horáková, Lucie Hlaváčová (6.C), Magdaléna Sýkorová, Anna Výmolová (6.D

Pohár starostky - silový pětiboj

1. místo – ZŠ T.G.M.

Natálie Čupová, Lucie Kudělková, Marek Kantor (8.C), Kryštof Šimčák (8.D), Viktor Dlouhý (9.B), Eliška Gongolová, Michaela Milatová, Kristýna Kostelecká, Šimon Choleva, Štěpán Majer, Lubomír Vacula (9.C)

Volejbal - Okresní kolo (duben)

Chlapci, 3. místo – ZŠ T.G.M.

Vojtěch Bláha (6.A), František Černoch (6.D), Marek Cigoš (7.C), Rick Merani (8.D), Filip Pěch (9.A), Šimon Choleva, Jakub Savický (9.C)

Krajské kolo

Chlapci , 4. místo – ZŠ T.G.M

Vojtěch Bláha (6.A), František Černoch (6.D), Marek Cigoš (7.C), Rick Merani (8.D), Filip Pěch (9.A), Šimon Choleva, Jakub Savický (9.C)

Pohár rozhlasu - okresní kolo (15.5.)

Starší žáci, 2. místo – ZŠ T.G.M.

Lukáš Ryzí, David Plucnara (8.B), Marek Kantor, Matěj Myslikovjan, Tomáš Lorenz (8.C), Petr Eltner (8.D), Filip Malich, Filip Pěch (9.A), Viktor Dlouhý, Patrik Hudeček (9.B), Štěpán Majer (9.C)

Minifotbal

- **okrskové kolo (25.4.), starší žáci, 1. místo – ZŠ T.G.M**

Matyáš Filip, Vojtěch Poláček (7.B), David Plucnara, Sebastian Šeba (8.B), Samuel Brož, Jan Němec (8.C), Petr Eltner, Ondřej Opálka (8.D), Matěj Šigut (9.A), Alexandr Kohout (9.B

- **okresní kolo (27.4.), starší žáci, 2. místo – ZŠ T.G.M.**

Matyáš Filip, Vojtěch Poláček (7.B), David Plucnara, Sebastian Šeba (8.B), Samuel Brož, Jan Němec (8.C), Petr Eltner, Ondřej Opálka, Tomáš Scotti (8.D), Matěj Šigut (9.A), Alexandr Kohout (9.B)

Starší žákyně, 1. místo – ZŠ T.G.M.

Hana Kundratová (7.A), Adéla Červenková (7.B), Vendula Podsedníková, Anežka Poledníková, Nela Prachařová (7.C), Lucie Kudělková, Hana Milatová (8.C), Zuzana Sasýnová (8.D), Eliška Gongolová, Kristýna Kostelecká, Veronika Ryšková (9.C)

- **krajské kolo, starší žákyně, 4. místo – ZŠ T.G.M.**

Hana Kundratová (7.A), Adéla Červenková (7.B), Vendula Podsedníková, Anežka Poledníková, Nela Prachařová (7.C), Lucie Kudělková, Hana Milatová (8.C), Zuzana Sasýnová (8.D), Eliška Gongolová, Kristýna Kostelecká, Veronika Ryšková (9.C)

Biologická olympiáda - okresní kolo

6. a 7. ročník

3. místo - Nela Pěnkavová (6.C) - postup do kraj. kola

7. místo - Lucie Hlaváčová (6.C)

12. místo - Hana Opělová (6.C)

8. a 9. ročník

16. místo - Helena Horáčková (8.B)

Zeměpisná olympiáda - - okresní kolo

6. ročník

14. místo – Filip Šedý (6.C)

7. ročník

2. místo – Filip Kobělka (7.C) **- postup do krajského kola**

8. a 9. ročník

18. místo - Helena Horáčková (8.B)

krajské kolo

7. ročník

6. místo - Filip Kobělka (7.C)

Matematický klokan - školní kolo

6. a 7. ročník (kat. Benjamín)

1. místo – Filip Kobělka (7.C) **- nejlepší v okrese**

2. místo – Ester Smejová (6.C)

3. místo – Ondřej Cieplý (6.B)

8. a 9. ročník (kat. Kadet)

1. místo – Lukáš Wendzel (8.D)

2. místo – Eliška Vokalová (9.B)

- Bára Konvičková (8.D)

3. místo – Daniel Cieplý (9.C)

Pythagoriáda - školní kolo

6. ročník

1. místo - Ondřej Cieplý (6.B)

2. místo – Ester Smejová (6.C)

3. místo - Jakub Adamec (6.D)

7. ročník

1. místo – Filip Kobělka (7.C)

2. místo - Magdaléna Gontková (7.C)

3. místo - Lea Pustějovská (7.C)

8. ročník

1. místo – Roman Velička (8.C)

2. místo - Lukáš Wendzel (8.D)

3. místo – Matěj Myslikovjan (8.C)

Pythagoriáda - školní kolo

6. ročník

1. místo - Ondřej Cieplý (6.B)

2. místo – Ester Smejová (6.C)

3. místo - Jakub Adamec (6.D)

7. ročník

1. místo – Filip Kobělka (7.C)

2. místo - Magdaléna Gontková (7.C)

3. místo - Lea Pustějovská (7.C)

8. ročník

1. místo – Roman Velička (8.C)

2. místo - Lukáš Wendzel (8.D)

3. místo – Matěj Myslikovjan (8.C)

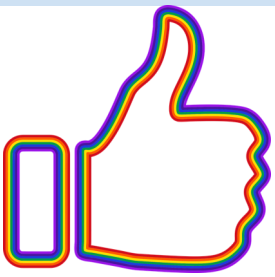

Krajské kolo olympiády v ČJ

To osudné ráno jsme dorazily s p. uč. Trnkovou do ostravského Centra volného času, kde se konala soutěž v českém jazyce. Čekalo už tady dalších třicet šest žáků, osmnáct z první a osmnáct z druhé kategorie. Odvedli nás do velké místnosti se stolky, židlemi a podivně vyhlížející oponou. Usadili jsme se u stolků, na jednom konci první kategorie, na opačném druhá kategorie. Děvče naproti mně vypadalo klidně, dokonce si povídalo s holkou od vedlejšího stolu. Zbytek ale buď hleděl na stůl, nebo si čmáral v poznámkovém bloku. Učitelé nás vyzvali k tichu, což se vztahovalo pouze k dívce naproti mně, aby se nám mohli představit a vysvětlit pravidla. Pak už jsme dostali zadání k mluvnické části, vyplnili jméno a číslo a už se začalo. S mluvnicí to nebylo nejhorší. Důkladně jsme si v ní prošli písničku Okoř, kde jsem našla i slova, která jsem v ní nikdy neslyšela. Následovalo staré dobré mě-mně, vysvětlování významu slov, skloňování a tak dále. Čas se celkem vlekl, a tak jsem se po snad desáté kontrole rozhodla test odevzdat. Následovala krátká přestávka, kdy jsme se všichni připravovali na jámu lvovou – sloh. Nahnali nás zpátky do třídy, opozdilce, kteří snad se snažili utéci, snad zabloudili v chodbách, ukáznili a pak zamkli vchod. Nebylo úniku. Zabrali jsme stejná místa jako před chvílí, už tam na nás čekaly listy s tématem, ještě pěkně otočené bílou stranou nahoru, jako by se ptaly, zda si to ještě nechceme rozmyslet. Všichni okolo se chvěli očekáváním, u některých to vypadalo nadějně, u některých jak cesta na popraviště. Všimla jsem si, jak se učitelé mračí nad zadáním, nesouhlasně kroutíce hlavami. Snad to přeci nebude tak hrozné, pomyslila jsem si a uchopila propisku. Jakmile dala učitelka znamení, místností zašustilo třicet šest slohových listů, načež jsme všichni nedočkavě hledali téma pro naši práci. Hned jak jsem ho uviděla, věděla jsem, že je zle. Noc na hradě… hlásal list, jako by se snad měl čím chlubit. Zalil mě studený pot a pomalu utápěl moji naději v nenávratných hlubinách. Přede mnou už si holka z druhé kategorie radostně škrábala do papíru, sem tam si dokonce pohvizdovala. Zhrozeně jsem se ohlédla po ostatních, jestlipak už také mají nějaký nápad. Naštěstí vypadali stejně beznadějně, jako jsem se cítila já. Chlapec vedle mě s každým výdechem ztrácel odhodlání, pomalu se sunul ke stolu, až mu tvář poraženecky padla na desku. Byli jsme v koncích. Hodiny tikaly stokrát rychleji než kdy jindy a pár sebevrahů už načmáralo nějaké obrazce, jen vzdáleně připomínající slova. Ani já nechtěla zahálet, a tak jsem se po patnácti minutách zírání rozhodla pro vyprávění. Ostatně co jiného jsem mohla vybrat. Snad líčení, ale na to už si můj hrůzou ochromený mozek nedokázal vzpomenout. „O kom budeš psát? V jakém století? Přítomný, či minulý čas?“, chrlil na mě otázky prázdný papír. Horečnatě jsem přemýšlela. Tak třeba… parta chlapců… hrajících si na rytíře…, psala jsem rychle a snažila se držet nějaké dějové linie. Byla jsem v půlce listu, když jsem si jen tak náhodou přečetla ten text znovu. Prosím vás, ať už píšete cokoli ve chvíli, kdy spěcháte, tohle nikdy nedělejte. S každým dalším slovem, které jsem přečetla, jsem se víc a víc utápěla v agónii a na konci jsem si připadala jak přejetá autobusem. Něco tak hrozného jsem snad ještě nenapsala, uvědomovala jsem si a chvíli jsem jen tak seděla v poraženeckém transu. Pak moji pozornost upoutaly tolik nenáviděné hodiny, které mi až se sadistickým nadšením ukazovaly mých zbývajících patnáct minut. Musela jsem něco vymyslet. Vzala jsem nový papír, krasopisně ho podepsala a pak už jen nechala ruku psát si, co se jí zachce. Po chvíli jsem měla 32 řádkovou slátaninu, jejíž slova připomínaly spíše hieroglyfy než cokoli jiného. Nebylo to až tak hrozné jako můj první text, tak jsem už jen napsala svoje číslo a tiše odplula k učitelovu stolu. Tam už čekalo pár prací (některé dokonce bylo možné přečíst), a pan učitel už vesele škrtal a přepisoval slohovku jednoho nešťastníka. Když jsem viděla ty rudé klikyháky na zdánlivě bezchybném textu, chtěla jsem se ještě vrátit a zkusit do třetice vymyslet něco, na čem by si nevyplýtval své železné zásoby červeného inkoustu. Tu ale učitel zvedl hlavu, koukl po hodinách, koukl po ustaraných tvářích a se zářivým úsměvem prohlásil: „Konec, děti. Odložte pera a odevzdejte práce!“ Natáhl ruku, vytrhl mi papír z ruky a zkoumavě ho prohlížel. Ještě než jsem vyšla ven, ohlédla jsem se, abych věděla, jak o mém díle smýšlí. Jízlivě se nad mým textem pošklebovaly, vytahuje zcela novou rudou propisku. Pak už jsem, radši se neohlížejíc, mířila rychle k východu. Vzhledem k tomu, kolik nešťastně vyhlížejících tváří jsem viděla, si myslím, že nejsem jediná, komu dané téma nesedlo. Nakonec to snad nedopadlo až tak zle, ale doufám, že k příštím soutěžícím budou alespoň trochu vlídnější.

Eliška Vokalová, 9. B

Protidrogový vlak

Dne 25.4. 2018 byli žáci 8. ročníků pozvání na přednášku o tom, jak je špatné brát drogy a jaké to může mít následky. Tato přednáška mohla být jako ostatní přednášky- nudná a nezajímavá, ale tahle byla jiná. Tato přednáška totiž probíhala ve vlaku a byla zpracovaná interaktivní formou. Dovolte mi, abych vás jako průvodce provedla Protidrogovým vlakem.

Naše cesta započala začátkem 4. hodiny, když 1. polovina třídy (včetně mě) vkročila do 1. vagónu, kde jsme obdrželi dotazník s otázkami vztahujícími se k programu. Jen pro informaci- byly to otázky typu- jestli jsme už někdy požili alkohol, drogy nebo kouřili cigarety. Dotazník byl anonymní.

Když jsme vše měli hotové, s pánem, který nám dělal průvodce, jsme se přesunuli dále. Ocitli jsme se v místnosti, která vypadala podle zdí na lidský mozek či co. Toto byl náš 1. kinosál. Na plátnu nám promítli příběh o nějakých mladých lidech, kteří požili drogy. Ze všeho nejdříve se však na obrazovkách objevil muž s mikinou přikrytou přes tvář tak, že mu nebylo vidět do obličeje.

Hned za tímto mini kinosálem na nás čekal bar. V políčkách byly urovnány prázdné lahve od piv, vína a jiného alkoholu. Průchod přes vagony do dalšího vagonu jsme rychle prošli a ocitli se tak v dalším kinosálu, kde nám pustili další část příběhu o těch samých lidech jako před tím. Příběh končil bouračkou.

Jakmile se plátno zvedlo, spatřili jsme rozbité auto. Blikal mu blinkr a bylo pomlácené. Když jsme kolem něj prošli, náhle se ochladilo. Zvukové efekty dodávaly dojmu, že zde kapala voda. Byli jsme ve vězení. A proč zrovna ve vězení? Zde může skončit cesta feťáka.

A zase byl na řadě kinosál. Zde příběh končil krádeží. Přechod mezi touto místnosti a další byl velký skleněný most. A jako další místnost následovala výslechová místnost. Byl tam stůl, dvě židle a pouta přidělaná k trubce.

Další místnost.... Na mě působila trochu jako dům v seriálu "Máte doma uklizeno?" Bylo to doupě feťáka. Stará matrace, křeslo, rozbité spotřebiče a jiné staré věci. Co bylo však na mě až moc? Kam jste došlápli, byl samý odpadek. Igelitové sáčky, kapesníčky, papírky od bonbonů a jiné... Korunu tomuhle všemu dal nápis FREEDOM (což v češtině znamená svoboda, volnost).

Z tohoto místa jsem (radši) odešla mezi prvními. A zase tu byl náš oblíbený kinosál. Závěrečná část příběhu, který (zatím) neměl konce. Příběh končil tak, že muž dal přednost drogám před přítelkyní, takže příběh nakonec nekončí šťastně.

A pozvali nás na lékařskou prohlídku a podíváme se na další místnost. Ordinace doktora. Pokoj byl vybaven stolem, dvěma židlemi, některými nástroji, skříní a nějakými dalšími předměty, např. lampičkou či obrázky na zdi a na stole.

Předposledním pokojem naší prohlídky bylo opět feťácké doupě, ale tentokrát nalezeno policií. Na zemi byly poházeny injekční stříkačky a některá místa byla ohraničena policejní páskou. Nacházel se zde i ventilátor a místnost byla tmavá a působila temně. V posledním vagonu jsme mohli napsat recenzi- vzkazy, hodnocení na tuto skvělou podívanou.

Tento vlak byl úžasný, jedním slovem nepopsatelný a proto ho doporučuji všem. Tento rok stál ve Frýdlantu n. O. už podruhé a doufejme, že zde ještě přijede. Ráda bych tam zašla ještě jednou.

Veronika Závodná, 8. C

Výlet do Radeburgu

Jak mnozí jistě víte, naše škola občas pořádá výměnný pobyt s jednou z partnerských škol – základkou v Radeburgu. V tomto malebném městečku na východě Německa lidem nic nechybí. Od hezkého centra města, přes nádraží s úzkokolejkou, až po halu na házenou. Dokonce i Lidl tu mají. :)

Ve čtvrtek ráno, těsně před odjezdem, jsme se sešli před školní družinou, kde už na nás čekal autobus i s panem řidičem. Asi o půl sedmé jsme konečně vyjeli. Cestou se mi málem povedlo rozbít své sedadlo, ale nakonec se ukázalo, že když nepomáhá síla, je potřeba ještě větší síla. J A jelikož pan řidič řídil doopravdy mistrovsky a cesty byly taky velmi sjízdné, dorazili jsme do Drážďan o celé tři hodiny dříve. Páni učitelé a učitelky tedy rozhodli, že se jde utrácet do nedalekého nákupního centra. Mnoho obchodů na nás jistě udělalo veliké tržby, ale všichni se (naštěstí) vrátili živí a zdraví. Mohlo se tedy pokračovat v cestě.

V podvečer jsme dorazili na místo, o kterém mnozí jen snili. Stáli jsme před základkou v Radeburgu. Tam už na nás čekaly rodiny. Atmosféra byla ryze úžasná. Všichni měli na sobě drobnou vrstvu trémy, ale věřím, že se se svou rodinou velmi rychle spřátelili.

V podvečer jsme dorazili na místo, o kterém mnozí jen snili. Stáli jsme před základkou v Radeburgu. Tam už na nás čekaly rodiny. Atmosféra byla ryze úžasná. Všichni měli na sobě drobnou vrstvu trémy, ale věřím, že se se svou rodinou velmi rychle spřátelili.

Druhý den nás čekala výuka v jejich škole. No, nebudeme si nic nalhávat, máme prostě lepší! J V jejich výuce jsou značné rozdíly, například je všechno v němčině :), ale také se učí po 90 minutových blocích. Na mě vyšel zrovna tělocvik. A kdo mě zná, jistě ví, že ve sportech (až na gaučing) prostě nevynikám. Tady jsem byl ovšem velmi překvapen. Jejich tělocvik je daleko jednodušší než ten náš. Navíc si tady dělají tzv. „pauzy na pití“, což u nás neznáme.

Po tělocviku přišel na řadu hezký kulturní program v aule školy, a pak oběd. Ten byl zhruba tak na stejné úrovni jako v naší jídelně. Odpoledne jsme si jeli zahrát tzv. „Fußballgolf“ do města Ottendorf-Okrilla. Šlo

v podstatě o golf s fotbalovým míčem. Kdo by tušil, že bude tak těžké strefit se s míčem do jamky…

Večer nás ale čekal ještě jeden zážitek. Zámek Moritzburg. Tento zámek je proslulý tím, že se zde natáčela Popelka. Dámy si tedy mohly zkusit nefalšovaný Popelčin střevíček – samozřejmě že se do něj žádná nevešla, páč ho zlatník v jednom místě schválně zúžil, lišák jeden!

Sobotu jsme strávili v Drážďanech. Je to doopravdy úchvatné město. Psát o něm by bylo zbytečné, celý časopis by na to nestačil. Byla to fakt nádherná podívaná. Na to, jak byly Drážďany za 2. světové války bombardovány, se v tomto čistém městě zachovala spousta krásných památek stojících za vidění. Tento den jsem si užil nejvíce ze všech.

V neděli ráno jsme se rozloučili s našimi rodinami a jeli zpátky do ČR. Tentokrát už to nebylo přes dálnici D1, nýbrž přes Polsko. Cestou jsme se podívali do krásného města Budyšín, kde bydlí tzv. „Lužičtí Srbové“. Toto město bylo ve středověku součástí Českých zemí.

Na závěr pro Vás mám zajímavé přirovnání: cestou tam (přes dálnici D1) jsme napočítali zhruba 10 oprav na silnici. Naopak cestou zpátky (přes polskou dálnici A4) pouze 3, z čehož jedno bylo až ve Frýdlantu. Je pozoruhodné, o kolik jsou Německo a Polsko vyspělejší ve stavění cest. Ovšem ani to nemohlo zhatit náš nádherný zážitek z celého výletu, moc se nám to líbilo!

Speciální poděkování patří všem německým i českým učitelům, kteří se na tomto zájezdu podíleli. V neposlední řadě je nutné poděkovat skvělému panu řidiči, který to zvládl doopravdy mistrovsky!

Filip Kobělka, 7. C.

Zápis do 1. tříd

12. 4. 2018 se na naší škole konal zápis do 1. tříd. Zápisem tentokrát děti provázela zvířátka.

V dubnovém čtvrtečním odpoledni k nám zavítalo rekordních 83 budoucích prvňáčků! Víme, že konečný počet bude díky odkladům povinné školní docházky jiný, ale i tak budeme mít v naší Tégeemce tři první třídy s ideálním počtem žáků.

Stejně jako v minulém roce, kdy jsme trošku obměnili strategii zapisování, se kluci a holky nejdříve předvedli v tom, jak už umí počítat, poznávat barvy, stříhat a podobné zručnosti. Následovala oddechová část, předání upomínkových předmětů a nezbytné doplnění energie v naší tradiční minicukrárničce. A to byla vhodná chvíle k tomu, abychom položili několika budoucím prvňáčkům naše „záludné“ otázky :)

Viktorka

1. **Máš už aktovku? Ano.**
2. **Těšíš se na paní učitelky? Ano**
3. **Sportuješ ráda? Ano.**
4. **Umíš číst? Ne.**

Viktor

1. **Máš už aktovku? Ano.**
2. **Těšíš se na paní učitelky? Ano.**
3. **Sportuješ rád? Ano.**
4. **Umíš už číst? Umím jen rozpoznat písmenka.**

A rodiče nám na otázku, proč si vybrali právě naši školu, nejčastěji odpovídali, že tu chodili také a líbilo se jim tu už tenkrát.

D. Horák, G. Mertová, E. Pekárková, B. Březinová, 5. C

Noční zalíbení

Eliška Vokalová

Slunce zapadá. Poslední paprsky mizí za obzorem, špičkami se přidržují mořské hladiny, jako by se snažily zanechat byť jen jediný důkaz své existence. Vlnky nadšeně poskakují, těší se z přítomnosti slunce a vyhřívají se v jeho posledních paprscích. Pár z nich již ztratilo teplé objetí, zklamaně tiší své šplouchání a závistivě pozorují své přítelkyně zalité zlatem. Ale čas je neúprosný, a tak i poslední tepelný závoj obejme svou milou a vydá se pryč. Za obzor. K zapomnění.

Vlnky ztichnou. Smutek a tma se přes ně převalí jako těžká pokrývka tak hmatatelná, až by se mohlo zdát, že se vlny pod tím tlakem zlámou. A čekají. Čekají na příchod hvězd. Na to, až se zpoza rohu vynoří, aby jim setřely slzy nad ztrátou, pohladily po tvářích a smazaly jejich rány. Všechny čekají v klidu. Sem tam nějaká vlnka nedočkavě šplouchne nebo vyřkne tichou modlitbu v podobě jemné ozvěny. A pak… přicházejí. Jedna po druhé rozezní temnou oblohu jako zvonkohru, jedna po druhé poodhrnou ten temný plášť žalu a rozzáří tvář moře. Hvězdy. Zářící naděje pro smutkem zlomené vlny. Každá hvězda vykoukne z kabátu noci, hledá na hladině svou vyvolenou. Nebe se rozzářilo malými prskavkami, přičemž moře, jako by nechtělo zůstat pozadu, hrdě odráží hvězdný třpyt. Ale i přes radost vlnek a hvězd, i přes veselé jiskření, šeptání lásky a přes jemná pohlazení… moře vyčkává. Moře samotné ještě čeká, čeká na to, až obzor odhalí svůj poklad.

A je to tady. Přichází. Nejprve nejistě natáhne stříbrnou ruku, slabě pohladí trávu, písek okolo moře. To se již chvěje očekáváním. Druhý stříbřitý paprsek však už najisto míří k mořské hladině. Moře se skoro zvedne pod dotekem, ozvěnou volá svou lásku k tomu, aby konečně vystoupila nad obzor. A nebe se rozjasňuje stříbrným světlem, hvězdy slábnou a hledí k bělostnému půlkruhu, který se již dere ze svého temného vězení. Pomalu, neboť si vychutnává závist hvězd a zbožné pohledy vlnek. A už se ukazuje v celé své kráse. Měsíc. Shlíží dolů na tu nádheru z nebe, ze svého trůnu. Když ale spatří zvlněné zrcadlo, jak na něj hlubokýma modrýma očima zamilovaně hledí, hned k němu natahuje své dlouhé bledě zářící ruce. A už mořskou hladinu láskyplně objímá, nechá ji se koupat v jeho bílé záři, hladí její uslzenou tvář, stírá tekutý žal z jejích lící a slíbává všechny drobné ranky způsobené slunečním svitem. Vše je, jak má být. Tma objímá zemi a měsíc líbá moře. Líbá bez dechu, jako by tušil, že brzy přijde konec a jejich láska shoří s příchodem úsvitu.

E. Vokalová, 9. B

Babička … jedna z nejdůležitějších osob v našem životě. Moudrá, laskavá, všeobjímající… Odchod babičky je vždy velice smutný a zasáhne nás hluboko v našem srdci ...

Pokaždé, když jdu večer spát,
vidím tě se šťastně smát.

Bohužel nadešel ten špatný čas
a já nikdy neuslyším tvůj hlas.

Už dlouho tam sladce spíš,
myslíme na tebe, snad o tom víš.

Doufám, že se ti zdají krásné sny
a vzpomínáš na naše společné dny.

A možná je to takhle všechno lepší,
kdybys to přežila, měla bys život těžší.

Rozloučit se s tebou nejspíš nestihnu,
Až odejdeš, mé tělo bude bez stínu.

Kdo vlastně jsem, už asi ani nevíš,
a to kvůli tomu, že teď v nemocnici ležíš.

Na jazyku mám chuť tvoji bábovky, jakou jsi často pekla,
a v hlavě snad každou větu, kterou jsi mi tehdy řekla.

Tolik bolesti a smutku jsi zažila,
a abychom byli šťastní, ses snažila.

Voda už nebude tolik průzračná,
ty však zůstaneš napořád úžasná.

Nikdy neucítím ten tvůj hřejivý dotek,
vzpomínat na něj budu už jen z fotek.

Neumím si představit, že zanedlouho půjdeš do nebe,
kéž bys jen věděla, jak moc bych si přála být teď u tebe.

Když měsíční svit večer na obloze zazáří,
vodopády slz mi tečou rychle po tváři.

Vzpomínám si, jak jsi mi říkala, že ze mě bude nevěsta krásná,
neboj se, uvidíš mě z nebe, protože v ten den obloha bude jasná.

Tak moc mě bolí, že nepřečteš si tyhle řádky,
kladu si otázku, proč tvůj život musí být tak krátký.

Jak moc mi budeš chybět, to nejde popsat slovy,
napsala bych o tobě klidně všechny slohy.

Zbývá ti už sotva jen pár dní,
proto neboj se a sladce sni.

Až odejdeš, budeš na nás pozor dávat,
do nebe ti budeme s láskou mávat.

Vzpomínej na nás a taky na své známé,
hlavně nezapomeň, že tě rádi máme.

Snad jsi šťastná alespoň maličko,
sbohem moje milovaná babičko.

Zuzana Fojtíková, 9. B

Život se psem

Už je to rok, co jsem psala o mém štěněti Brumovi, ovšem čas ubíhá jako voda a ten rošťák má 1 rok. Vloni jsem byla ještě nezkušený páníček 12 kilového pejska, který žužlal moje staré boty. Ted si dovolím říct, že jsme s Brumem sehraná dvojice, samozřejmě i s pár mouchama. Ten 1. rok je nezapomenutelný a právě s ním se s vámi chci v tomto článku podělit.

V létě 2017 jsme jeli na Agility camp, kde jsme potkali úžasné lidi i psy. Byl to nádherný zážitek. Z mého pohledu nás oba agility baví, ale jediné, co nám to kazí, je Brumova dlouhá a nadýchaná srst, ve které mu je v létě příliš horko. V té době se také odehrála naše první koupačka. Brumovi se ve vodě ale moc nelíbilo, když vylezl z vody, vypadal jako chrt :-)

Dny plynuly, skončilo léto a přišel podzim. Podzim máme nejraději, není horko ani zima, ve škole ještě není tolik učení (alespoň na začátku září), a tak máme na sebe čas. Ten podzim jsme se naučili nejvíce triků (sudy, mrtvolka, obejdi, okolo atd.) Brumův nejoblíbenější trik je lehni. V září jsem oslavovala narozeniny a jeden z blahopřejících byl samozřejmě Brum, asi nevěděl, o co se jedná. A přitom nevědomky mi udělal velkou radost.

Nastala zima, Vánoce, Silvestr, Nový rok atd. U nás doma Ježíšek naděluje i zvířátkům. Brum dostal přetahovadlo a pamlsky, pro něho je toto perfektní kombinace. Na silvestr byl velmi šikovný. Ohňostrojů se nebál, spíše je "chytal". Dne 13. 2. 2018 Brum oslavil 1 rok!!! Ale více než Brumík jsem jeho narozeniny oslavovala já. Nebyly by to narozky bez dárečků. Ode mě dostal balonek (ten den jsme ho ztratili), přetahovadlo (to zase visí na stromě), adresář (ten někam zakopal) a hodně pamlsků. V únoru jsme absolvovali i náš první trénink v canicrossu. Hned na startu se mi z postroje vyvlékl a já s trenérkou jsme ho musely do něho zpátky narvat. Ovšem potom tahal, aby si to u mě "vyžehlil".

Jaro si prozatím užíváme. Hned na začátku jsme byli na canicrossovém soustředění, které jsme si náramně užili. Momentálně, když píšu tento článek, je Brum v kleci a spokojeně spí. Asi před hodinou jsme byli běhat, tak je vyřízený :-)V roce 2018 nás toho ještě čeká hodně, tak se těšte 100% na další článek. Přeji krásné léto jak s čtyřnohými miláčky, tak i bez nich.

Aneta Kubaláková, 7. C

Země příběhů - kouzelné přání

Autor: Chris Colfer

Přeložila: Veronika Volhejnová

Rok vydání: 2012

Nakladatelství: Fragment

Hlavní postavy: Alex a Conner

Alex a Conner jsou dvojčata. Žijí v malém bytě jen s mamkou, protože jim zemřel otec. Na jejich 12. narozeniny ale jejich mamka musí do práce, takže přijede jejich babička a dá jim dárky. Jedním z nich bude kniha jménem Země příběhů, ze které jim četla, když byli malí. Jednou u Alex v pokoji začne kniha zářit a bzučet. Alex ji začne zkoumat a jednoho dne do ní Alex i s Connerem spadne. Ocitnou se v říši pohádek a potkají obřího žabáka, který jim řekne o kouzlu splněného přání, díky kterému se mohou dostat domů. Potřebují k tomu dát k sobě osm určitých věcí, které jsou rozprostřené po celé pohádkové říši. Jenže děti netuší, že věci potřebuje i Zlá královna, která málem zabila Sněhurku. A tak se děti vyrazí ukrást nebo najít: Povíček, slzu od víly, pelčin střevřeteno, o které se píchla Růženka, pramen Locičiných vlasů, drahé kameny košíku, korunu trolla a skřeta a dýku mořských panen.

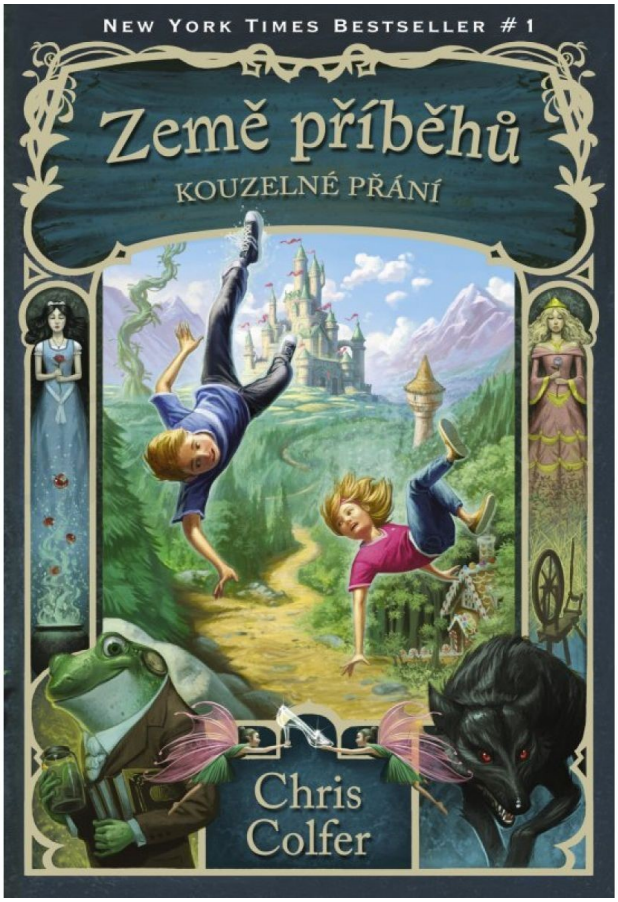

Knize nebylo co vytknout. Vtipná, napínavá v leckterých chvílích i romantická a vůbec jedna z nejlepších knih, jaké jsem kdy četl.

Dominik Horák, 5. C

Poznáš svého učitele?

1. Tato paní učitelka učí na 2. stupni, má krátké, hnědé vlasy. Když se paní učitelka zlobí nejčastěji říká: „Himl hergot donrvetr krucajs element.“ Paní učitelka zbožňuje historii. Myslí si že její třída je ta nejhodnější, i když o tom někdy pochybuji.

2. Paní učitelka, kterou jsem si vybrala, učí na druhém stupni. Má středně dlouhé blonďaté vlasy a je vysoká. Zápis vždy píšeme z prezentace napsané paní učitelkou. Pokaždé když máme psát zápis, řekne paní učitelka něco ve smyslu „tak můžem“ nebo „tak jdem na to“.

3. Tato paní učitelka má menší postavu , hlavu kulatého tvaru s jemnými černými vlasy. Často nosí na krku dlouhé šály a také dlouhé náhrdelníky. Její zálibou je formule 1. Paní učitelka nemá ráda, když někdo vyrušuje v hodině, a proto někdy žáka spravedlivě potrestá.

4. Tento pan učitel s oblibou píská a mává rukou, abychom si sedli. Rád sportuje, je dobrý muzikant, dokonce hraje v cimbálovce. V jeho hodinách často děláme projekty. Nezdá se to, ale pan učitel má silný hlas.

5. Paní učitelka má krátké vlasy a někdy nosí brýle. Má moc ráda svého pejska a hlásí ve školním rozhlase. Často říká : „Buďte zticha, už mě z vás bolí hlava a Alexi, nech toho!“

Tak co, poznáte je???

1. p. uč. Horáková, 2. p. uč. Řezníčková, 3. p. uč. Šigutová, 4. p. uč. Šigut, 5. p. uč. Ševčíková

Módní policie - léto 2018

Barvy

Mezi barvy roku 2018, byly vybrány fialová, ultra violet (temně fialová) a něco jako starorůžová. Takže s těmito barvami určitě nešlápneš vedle.

Plavky

Jednoznačným trendem jsou třásně na plavkách. Jenže se může stát, že někomu hold třásně nesluší, dá se tak zvolit i další módní hit, kterým jsou bláznivé potisky. Jedním s takových nejproslavenějších jsou například ananasy nebo kaktusy, ale čím bláznivější, tím lepší.

Co přes plavky

Přes šaty lze přehodit plážový šátek, šaty, ale i stylovou tuniku. Největším trendem budou tuniky v barevném přechodu. Nejvhodnějšími materiály budou len, viskóza a bavlna.

Do města

Můžeme zvolit šaty, ale letos budou více in šortky s tílkem nebo topem. Top si můžete koupit obyčejný nebo s již zmíněnými třásněmi, top může být taktéž s bláznivými potisky. V módě budou opět šortky v barevném přechodu.

Doplňky

Rozhodně nesmíte zapomenout na brýle se zrcadlovým efektem, a když budou kulaté, bude to ještě lepší. Barevné náramky a řetízky, taktéž nebudou k zahození. Váš outfit můžete doplnit kloboukem nebo velkou plážovou taškou, která může být třeba průhledná.

Zuzka Dudková, 6. B

IQ testík

1. Tři kamarádi šnorchlují v jezeře, ale poté, co se vynoří, mají pouze dva z nich mokré vlasy. Jak to?
2. Představte si situaci, že máte otce se synem, které musíte rozestavit tak, aby syn stál za otcem, ale zároveň tak, aby před synem nikdo nestál. Jak otce se synem postavíte?
3. Máte šuplík a v něm pomíchané jedny červené a bílé ponožky. Kolik jich můžete maximálně vytáhnout, abyste měli jeden pár?
4. Za jakou nejkratší dobu opečete tři topinky, když na pánvičku se vejdou dvě a opečení jedné strany trvá 30 sekund?
5. Pokud v závodě předběhnete závodníka na druhém místě, kolikátí budete?
6. Dva muži hrají tenis. Sehráli celkem 5 setů a každý z nich vyhrál 3. Jak je to možné?
7. Čtyři rohy, žádné nohy a chaloupkou to pohne. Kdo je to?
8. Nemá ruce, nemá nohy, přece dveře otvírá. Co je to?
9. Neustále mění tvar, přesto je pořád kulatý: Co je to?
10. V místnosti jsou 3 muži. Nikdo, Žádný a Nevím. Všichni z místnosti odejdou. Kdo zůstal v místnosti?

Odpovědi: 1. Třetí je plešatý, 2. Zády k sobě, 3. Tři, 4. 90 sekund, 5. Druhý, 6. Muži hráli jako pár ve čtyřhře, 7. Hlemýžď, 8. Vítr, 9. Měsíc, 10. Ani jeden

Vtipy

Sedí dvě kočky u klece a baví se : „ Podívej se, ten pták je úplně zelený.“
„To je v pořádku. To je kanárek.“- „Myslíš?
Ale co když jenom ještě není zralý?“

Žížala jde navštívit svou sestru a ptá se jí: „kde máš
Manžela?“- „Ale, je s chlapama na rybách.“

„Jsou tady medúzy, krabi a mořští ježci ?“ ptá se s obavou návštěvník pláže. „Nebojte se!
Všechno už sežrali žraloci.“

Víte, co si myslí pes, když vidí vánoční stromeček?
„Konečně rozsvítili na záchodě!“

Potkají se dva kohouti a jeden povídá : „Kykyryký!“
Druhý mu odpoví : „Haf! Haf! -„prosím tě , proč na mě štěkáš?“ „Ale, v dnešní době je třeba umět cizí jazyk!“

Dvě blechy jdou z divadla a prší: „Nechce se mi jít pěšky.
Počkáme až kolem projde pes.“

Beruška přijde do lékárny a ptá se: „Nemáte nějakou mast proti černým tečkám?“

Babička nastupuje do autobusu a ukazuje jízdenku. „Ale to je pro dítě do 15 let!“
„Aspoň vidíte, jak dlouho jsem na ten autobus musela čekat!“

„Jsem v poslední době strašně zapomnětlivý !“stěžuje si medvěd kamarádovi. „A jak se to projevuje? Co?“

„Jak ty to děláš, kohoute, že jsi každý den přesně v pět vzhůru?“ ptá se kuře.
„Nediv se, jednou jsem zkusil zaspat a málem jsem skončil v hrnci!“

KRÁSNÉ PRÁZDNINY

Těšíme se

na

prázdniny

HURVÍNKOVO OKÉNKO

Víte, že…

Nejstarší z loutek je Spejbl, který je celým jménem Josef Spejbl. Hrál už od roku 1920 v loutkovém divadle Feriálních osad. Spejbl hrál ve dvojici s Kašpárkem. Jenže Josefu Skupovi připadalo, že se ti dva k sobě nehodí, a tak mu Gustav Nosek jako překvapení daroval zmenšenou a vylepšenou verzi Spejbla. Skupa ho pojmenoval Spejblík ale postupem času byl přejmenován na Hurvínka. Skupa ho začal obsazovat do rolí spolu se Spejblem. Původně nebyl Hurvínek syn Spejbla ale následně se to vyvinulo z jejich vztahu. Jejich prvním interpretem byl již zmíněný Josef Skupa, poté Miloš Kirschner, Martin Klásek, současně za ně mluví Ondřej Lážnovský. Dále se k Divadlu Spejbla a Hurvínka přidala paní Kateřina, Hurvínkova nejlepší kamarádka Mánička a Hurvínkův pes Žeryk.

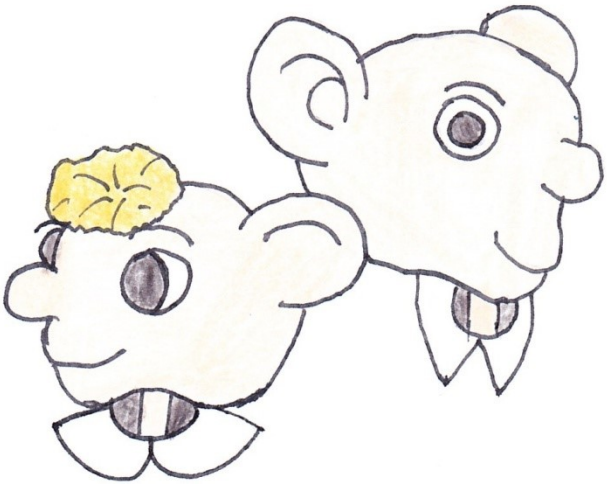

Pomozte Hurvínkovi

Spejbl, teta Kateřina, Mánička a Hurvínek si vyrazili na výlet. Přes les přišli až k řece a chtěli by se dostat na druhou stranu.
U břehu je přivázaná loďka, ta ale uveze jen zátěž 50 kilogramů. Spejbl a teta Kateřina přitom váží po 50 kilech a Hurvajs s Máničkou po 25 kilech.
"Jak se všichni dostanou na druhý břeh řeky?"

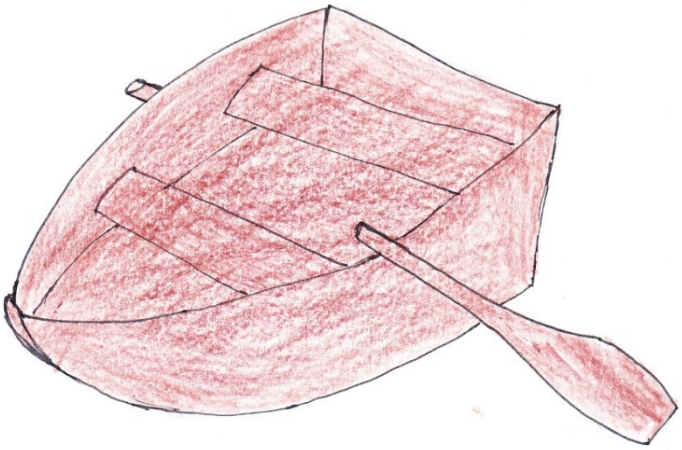

Najdeš Mániččin stín???

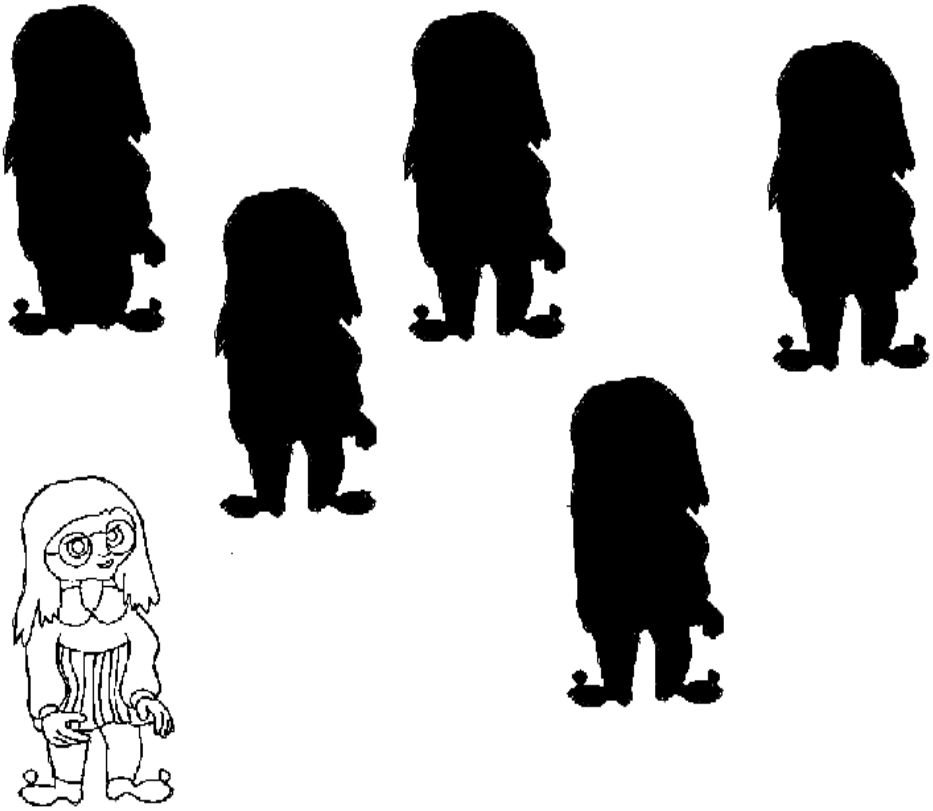

Žerykovo sudoku

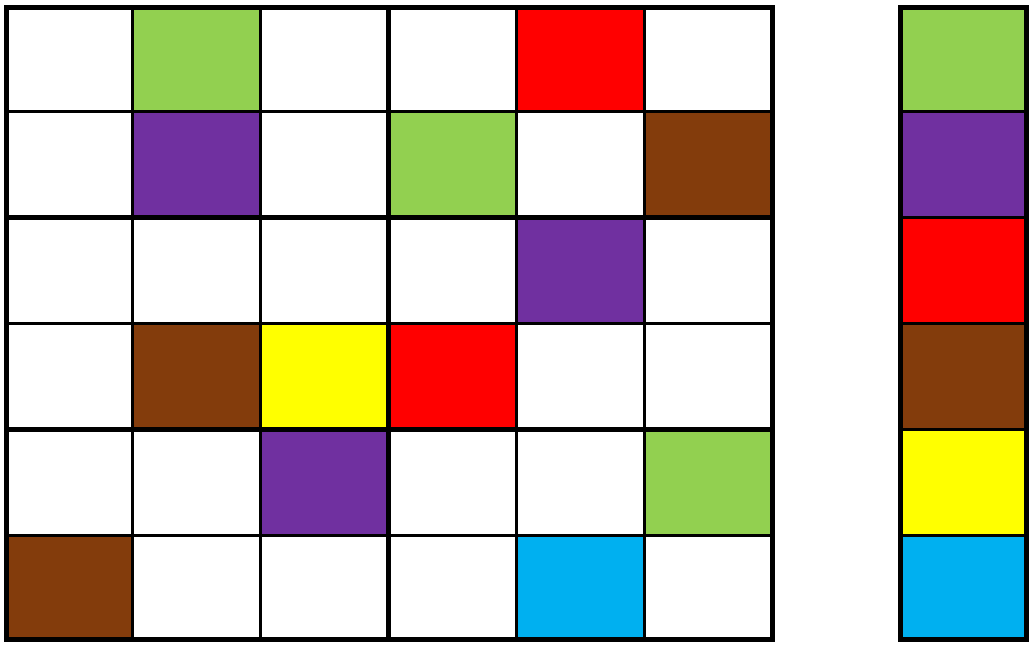

(řešení „Pomozte Hurvínkovi“)

Nejprve se loďkou na druhou stranu dostanou Hurvínek a Mánička, kteří váží po 25 kilech. Pak Hurvínek s lodí přejede zpět, vystoupí a loďkou se přepraví Spejbl. Pak s loďkou přijede zpátky Mánička a vrátí se zpět s Hurvínkem. Hurvínek se pak vrátí, aby se mohla přepravit teta Kateřina. Mánička se pak vrátí pro Hurvínka.

Zuzka Dudková, 6. B